

ΟΙ ΜΑΕΣΤΡΟΙ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΤΗΣ ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ

«Κύριοι δικαστές, ήρθε η ώρα της αλήθειας. Μην αδικήσετε κανέναν, αλλά σφραγίστε με την απόφασή σας το μέλλον»¹

Λίγο πριν μπει το 2020, η δίκη της Χρυσής Αυγής ξανάρθε στο προσκήνιο. Η εισαγγελέας κυρία Οικονόμου ανέβηκε στην έδρα στα τέλη του περασμένου Δεκεμβρίου, κατέθεσε την πρότασή της περί καταδίκης μόνο του Ρουπακιά κι άρχισαν τα όργανα. Οι συνήγοροι της πολιτικής αγωγής επιδόθηκαν σε συναισθηματικά φορτισμένες αγορεύσεις, δήμοι και συνδικάτα που δεν ανέχονται πολλά πολλά εξέδωσαν ψηφίσματα, αριστεροί δημοσιογράφοι κάθε είδους στηλίτευσαν την «πρωτοφανή αδικία», επαγγελματίες διαδηλωτές, υπέρμαχοι των δημοκρατικών δικαιωμάτων του λαού πήραν τις πικέτες τους. Γιατί, όμως, τόση φασαρία; Γιατί οι συριζαίοι όλων των τάσεων που εδώ και πέντε χρόνια έχουν κάνει στέκι τους την αίθουσα όπου διεξάγεται η περίφημη δίκη της ΧΑ, τάχα αιφνιδιάστηκαν από την εισαγγελική πρόταση; Αν δεν κάνουμε λάθος, από την έναρξη της δίκης το 2015 έχουν αναλάβει οικειοθελώς ένα κομμάτι της: για την ακρίβεια, είναι η πολιτική αγωγή. Από το 2015, δηλαδή, γνωρίζουν ποια είναι η σύνθεση της έδρας και τι κουμάσι είναι ο κάθε δικαστής, γνωρίζουν ποια είναι η κυρία Οικονόμου, όπως πολύ καλά γνωρίζουν πού αποσκοπούσε ευθής εξαρχής όλη αυτή η κρατική κινητοποίηση για τη σύλληψη των χρυσαυγιτών και την παραπομπή τους σε δίκη. Φυσικά, ποτέ δεν είχαν κανένα απολύτως πρόβλημα με όλα αυτά. Ποτέ δεν βγήκαν να πουν ότι οι συλλήψεις των φασιστών μετά τη δολοφονία του Φύσσα έγιναν με πρωταρχικό σκοπό να ξεπλυθεί η Ελληνική Αστυνομία από τις ευθύνες της και να ανακτήσει η Νέα Δημοκρατία τους ψηφοφόρους της. Για να το πούμε αλλιώς, το 2013 όλες οι πτέρυγες του ελληνικού κράτους συμφώνησαν ότι είχε έρθει η ώρα να μαζευτούν τα λουριά στο κομμάτι εκείνο της ΕΛ.ΑΣ που

Στις αρχές του Φλεβάρη, ο δήμος Αθηναίων εξέδωσε ψήφισμα καταγγελίας κατά της εισαγγελικής πρότασης. Συμφώνησαν όλοι οι δημοτικοί σύμβουλοι, πλην του Κασιδιάρη ο οποίος και αποκάλεσε όλους τους υπόλοιπους "σαβούρες". Ο αγέρωχος όμως γιος της Ντόρας και ανιψιός του πρωθυπουργού καθόλου δεν πτοήθηκε και δήλωσε ότι είναι τιμή του να στρέφονται εναντίον του τα στελέχη της ΧΑ γι' αυτό το ψήφισμα. Έτσι ξηγιέται ο Μπακογιάννης ο αντιφασίστας.

την είχε δει ότι του αντιστοιχεί διακριτός πολιτικός ρόλος εν μέσω κρίσης, καθώς και οι φασιστοψηφοφόροι που μια ζωή έριχναν δαγκωτό ΝΔ να ξαναγυρίσουν και πάλι στη μεγάλη δεξιά αγκαλιά. Κι αν κρίνουμε απ' τα έως τώρα δεδομένα, ο στόχος αυτός εκπληρώθηκε. Η ομερτά γύρω από το τι έκανε το προηγούμενο διάστημα η ΕΛ.ΑΣ είναι εξασφαλισμένη, ενώ, όπως φάνηκε κι από τις πρόσφατες εκλογές, οι παραδοσιακοί οπαδοί της ΝΔ που ψήφισαν κάνα δυο φορές ΧΑ ξαναβρήκαν τελικά τον δρόμο της επιστροφής. Γιατί, λοιπόν, μας σκοτίζουν ότι η εισαγγελέας «παραβίασε τους κανόνες της λογικής, αγνόησε τα διδάγματα της κοινής πείρας και αποδέχθηκε συλλήβδην τα σαθρά επιχειρήματα των κατηγορουμένων, συγκροτώντας μια σαθρή δικανική σκέψη»;² Αφού η κυρία φασιστο-εισαγγελέας δεν παρεξέκλινε των συμφωνηθέντων. Στις γραμμές που ακολουθούν, θα προσπαθήσουμε να δείξουμε ότι μέσα από τις συριζαϊκές κλάψες και μεγαλοστομίες ξεπροβάλλει άλλο ένα επεισόδιο του κρατικού αντιφασισμού που – ως εκ θαύματος – περνάει απαρατήρητο.

ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΔΙΑΦΩΝΙΑ ΚΑΙ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Η κριτική που ασκούν οι αριστεροί εργολάβοι του «αντιφασισμού» στην εν λόγω πρόταση παραθέτοντας ξανά μανά το ένα επιχείρημα μετά το άλλο για να πείσουν (ποιον, άραγε;) ότι η ΧΑ είναι εγκληματική οργάνωση³ κι ότι ο Μιχαλολιάκος μαζί και τα άλλα αρχηγικά στελέχη ήξεραν τα πάντα κι έδιναν εντολές στα υπόλοιπα μέλη (άρα δεν μπορεί να καταδικαστεί μόνο ο Ρουπακιάς, όπως πρότεινε η εισαγγελέας), ακολουθεί πιστά τα βήματα της μέχρι τώρα πορείας τους εντός κι εκτός της δικαστικής αίθουσας. Τι μας λένε όλα αυτά τα χρόνια; Ότι η ΧΑ είναι μια «κακιά στιγμή» στο συνεχές της δημοκρατικής μας κοινωνίας, ότι οι ψηφοφόροι της ΧΑ ήταν αγανακτισμένοι και παραπλανημένοι, ότι η κρίση έκανε τους φτωχούς φασίστες, ότι αν έχουμε εμπιστοσύνη στο καλό κράτος, ο φασισμός θα παταχθεί. Προτού ακόμα ξεκινήσει η πρώτη δικάσιμος αυτής της υπόθεσης, είχαν συμφωνήσει στο τι είναι χρήσιμο (για το ελληνικό κράτος) να ειπωθεί και τι όχι. Είχαν συμφωνήσει, πρώτα και κύρια, ότι δεν θα γίνει καμία ουσιαστική αναφορά στον πολιτικό ρόλο της αστυνομίας⁴ κατά την τελευταία δεκαετία. Ότι δεν θα ακουστεί από πουθενά πως η εμφάνιση της ΧΑ στους δρόμους εντασσόταν στον ευρύτερο σχεδιασμό της ΕΛ.ΑΣ για τον έλεγχο του δημόσιου χώρου σε καιρούς κρίσης. Με άλλα λόγια, η ενεργή συμμετοχή στη δίκη της Χρυσής Αυγής ήταν μία από τις δουλειές που ανέλαβε να φέρει σε πέρας η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ (αγκαλιά με τους ακροδεξιούς του Καμμένου). Εκεί που οργάνωναν τη διαχείριση των μεταναστών, έκαναν τα κουμάντα τους για να σωθούν οι τράπεζες και διασφάλιζαν ότι εμείς θα συνεχίζουμε να δουλεύουμε (αν δουλεύουμε) για 500 ευρώ επειδή το αφεντικό μας «δεν βγαίνει» λόγω κρίσης, έδιναν και μια «μάχη με τον φασισμό». Αν μάλιστα σκεφτεί κανείς ότι τα τελευταία χρόνια δεν είχε φοιτητικό κίνημα, ούτε αντιμνημονιακούς αγώνες ούτε κανένα άλλο μεγαλειώδες ραντεβού με την ιστορία, εδώ που τα λέμε δεν τους έκατσε κι άσχημα. Για την ακρίβεια, θα μπορούσαμε να πούμε ότι ο κρατικός αντιφασισμός τούς έδωσε έναν λόγο ύπαρξης, τους κατέστησε και πάλι πολιτικά χρήσιμους και υπενθύμισε σε όλους εμάς ότι οι σταθερές της μεταπολίτευσης έχουν ρίζες βαθιές σε αυτή την ωραία χώρα.

Στο σημείο αυτό θα ήταν λογικό να αναρωτηθεί κανείς: καλά όλα αυτά, αλλά ποιος πραγματικά ασχολείται με τη δίκη της ΧΑ; Ποιος δίνει σημασία στις αριστερές αρλούμπες; Πόσοι ακούνε Κόκκινο και διαβάζουν *Εφημερίδα των Συντακτών*, τέλος πάντων; Μήπως, χωρίς να το θέλουμε, κάνουμε την τρίχα τριχιά και αποδίδουμε σε δευτε-

μήπως είναι λίγο φασίστες;

Η ΡΟΖ ΤΣΑΝΤΑ

Αν υπάρχει μια φωτογραφία που απεικονίζει καλύτερα τι εννοούν οι κρατικοί φορείς και οι τσάτσοι τους όταν λένε «bullying», τότε είναι ξεκάθαρα αυτή.

Σάιτ αφηρημένα «αριστερό». Τίτλος άρθρου που υπονοεί «φίμωση της ελευθερίας του τύπου». Τα μήντια μιλούν για ενδοσχολική βία, συμμορίες, απειλές, κλπ, κλπ. και παριστάνουν ότι μιλούν για συγκεκριμένες πράξεις, ενώ στην πραγματικότητα μιλούν για ένα ολόκληρο υποκείμενο. Το υποκείμενο που στοχοποιούν είναι ακριβώς η κοπέλα με τη ροζ τσάντα. Τη ροζ τσάντα που πάνω γράφει antifa, acab και χιπ-χοπ στίχους.

ρεύοντα γεγονότα περισσότερη σημασία απ' αυτή που τους αναλογεί; Κι όμως η αλήθεια είναι πως βρίσκουμε τις αφηγήσεις των συριζαίων, τα διλήμματα που θέτουν και την αμηχανία που έντεχνα καλλιεργούν συνεχώς μπροστά μας. Αυτοί που πέντε χρόνια τώρα μιλάνε με τους υπουργούς Δικαιοσύνης, χαριεντίζονται με δημάρχους, ανώτερα κρατικά στελέχη, δημοσιογράφους, πανεπιστημιακούς, αρχισυνδικαλιστές και λοιπούς «αντιφασίστες» κι έχουν κανονίσει ότι η δίκη θα ακολουθήσει μια συγκεκριμένη διαδρομή, σαν να λέμε Προπύλαια-Σταδίου-Βουλής και πάλι πίσω, διεκδικούν να έχουν το μονοπώλιο του λόγου για το τι είναι η ΧΑ και υπόσχονται ότι στην «αντιφασιστική μάχη» θα κατεβάσουν ένα πολύμορφο μπλοκ που θα χωράει σχεδόν τους πάντες: τον δήμαρχο της Αθήνας, τη σύζυγο του πρώην πρωθυπουργού, την ΑΔΕΔΥ, το ίδρυμα Rosa Luxemburg που δίνει τα λεφτά που στέλνει η κυρία Μέρκελ για να εκδίδει τις μπροσούρες του ο ναζιστολόγος Δημήτρης Ψαρράς, και τελειωμό δεν έχει.

ΔΕΝ ΘΑ ΤΑ ΧΑΛΑΣΟΥΜΕ ΣΤΟ ΣΚΟΡ

Αφού, λοιπόν, τα βασικά θέματα έχουν λήξει ήδη από το 2015, η όλη διαπραγμάτευση που γίνεται στη δικαστική αίθουσα έχει να κάνει με το πόσοι φασίστες θα πάνε φυλακή και για πόσο καιρό. Η νίκη του κρατικού αντιφασισμού ήταν βέβαιη από το 2013 όταν ο Δένδιας, τότε υπουργός Δημοσίας Τάξης ανακοίνωνε τις συλλήψεις των χρυσαυγιτών και φυσικά επιβεβαιώθηκε όταν ο ΣΥΡΙΖΑ ανακοίνωσε το 2015 ότι «άρχεται η συνεδρίασις». Πλέον, το μόνο που παραμένει αβέβαιο είναι το τελικό σκορ. Ανεξάρτητα, δηλαδή, από το αν τελικά το δικαστήριο κάνει δεκτή την εισαγγελική πρόταση και βάλει μέσα μόνο τον Ρουπακιά ή αν την απορρίψει ορίζοντας ποινές και για άλλους κατηγορούμενους, το κονσέρτο κρατικού αντιφασισμού θα έχει στεφθεί με επιτυχία. Και η ευνομούμενη πολιτεία θα έχει κάνει το δημοκρατικό της καθήκον, και κάποιος φασίστας θα έχει καταδικαστεί και ο λαός με τους αγώνες του θα έχει τσακίσει τον φασισμό. Το απόσπασμα που ακολουθεί είναι ενδεικτικό. Το παραθέτουμε μόνο και μόνο για να είμαστε καλυμμένοι σε περίπτωση που κανείς κακεντρεχής υπονοήσει ότι κακολογούμε την πολύπαθη αριστερά που μια ζωή παλεύει για το δίκαιο και την προκοπή:

[...] προσπαθούμε από την αρχή της δίκης να συμβάλουμε ο καθένας με τις δυνάμεις του και να προσφέρουμε τις νομικές και επιστημονικές μας γνώσεις, ώστε να πραγματωθεί ο στόχος του ποιητή που όλο και περισσότερο ακούγεται τα τελευταία χρόνια στο τραγούδι των εργαζομένων και της προοδευτικής νεολαίας της χώρας μας «τον φασισμό βαθιά κατάλαβέ τον, δεν θα πεθάνει μόνος, τσάκισέ τον».⁵

Αυτή η μάστιγα των «επιστημονικών γνώσεων» που επιστρατεύονται προς όφελος του κοινού καλού κι αυτός ο φασισμός που όλο πρέπει να τον καταλάβουμε βαθιά, αλλά όλο πνιγόμαστε στα ρηγά, απ' ό,τι φαίνεται θα συνεχίσουν να μας στοιχειώνουν. Κάθε φορά που εμμέσως πλην σαφώς κάποια από τις αμέτρητες απολήξεις της αριστεράς αυτής της χώρας μάς ζητάει να τοποθετηθούμε πάνω σε αυτό κι όχι στο άλλο, να πάρουμε θέση στο πιο πρόσφατο ζήτημα «ιστορικής σημασίας», καλό είναι να έχουμε κατά νου ότι μια κριτική που μένει στα προφανή (π.χ «είμαστε κατά των ναζι, τελεία και παύλα»), δεν είναι αρκετή για να μας γλιτώσει από την οργανωμένη σύγχυση που μας περιβάλλει. Αν η κριτική μας δεν θέτει ερωτήματα που διατυπώνουμε εμείς οι ίδιοι, τότε οι πιθανότητες να βρεθούμε στο ίδιο μπλοκ με όλες αυτές τις παλιές караβάνες της μεσολάβησης και των διαπραγματεύσεων είναι ανησυχητικά πολλές. Ευτυχώς βέβαια, δεν όλα τόσο μαύρα. Η συμμετοχή σε αυτόνομες αντιφασιστικές συνελεύσεις κι αντιφασιστικούς πυρήνες γειτονιάς μάς σώζει τις περισσότερες φορές από κακοτοπιές τέτοιου είδους. Γιατί ακόμα κι αν δεν είμαστε σε θέση να κατανοούμε πάντα τη συνθετότητα της πολιτικής πραγματικότητας και των κρατικών επιλογών, η προσπάθεια για συλλογική κατανόηση του κόσμου μάς αναγκάζει να έχουμε τα μάτια και τα αυτιά μας ανοιχτά σε δεύτερες σκέψεις.

1. Γιώτα Τέση, «"Σφραγίστε το μέλλον με την απόφασή σας"», *Εφημερίδα των Συντακτών*, 12/02/2020.
2. Γιώτα Τέση, «"Προσβολή της αλήθειας και της νοημοσύνης όλων"», *Εφημερίδα των Συντακτών*, 13/02/2020.
3. Για τα περί «εγκληματικής οργάνωσης», βλ. «Η Χρυσή Αυγή στη δίνη των αφηρημένων εννοιών», *Antifa*, #60, 05/2018.
4. Βλ. σχετικά «Με λίγη αστυνομία, όλα γίνονται κατανοητά. Η δίκη της ΧΑ μέσα από το παράδειγμα της Νίκαιας», *Antifa*, #67, 11/2019.
5. Γιώτα Τέση, «Η τιμή της εισαγγελίας», *Εφημερίδα των Συντακτών*, 14/02/2020.

Και η ΑΔΕΔΥ με τη σειρά της εξέδωσε σχετικό ψήφισμα. Εδώ αντιπροσωπεύει συνδικαλιστών βγάζει αναμνηστική φωτογραφία ενώ δίνει μάχη κατά του φασισμού. Οι δεινόσαυροι της μεταπολίτευσης επιβιώνουν σχεδόν ασαλάκωτοι μέσα στις δεκαετίες.